

عنوان مقاله:

تاثیر کانوهای بحران بر روی شاخص های بیوفیزیکی سطح خاک

محل انتشار:

دومین همایش ملی صیانت از منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

افشین صادقی راد - دانشجو کارشناسی ارشد مرتعداری دانشگاه تهران

آزاد کرمی - دانشجو کارشناسی ارشد مرتعداری دانشگاه تهران

حسین ارزانی - استاد دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در مراتع روستاها، آبشخورها، محلهای استراحت دام، سایه از جمله کانون هایی هستند که شدت چرا در اطراف آنها زیاد است. در مدیریت مرتع بررسی این عوامل الزامی است. لذا این تحقیق با هدف تاثیر کانون های بحران (آبشخورها) بر شاخص های بیوفیزیکی سطح خاک انجام شد. به این ترتیب سه کانون بحران انتخاب و سه منطقه در فواصل 0-100 ، 100-200 و 200-300 متر در اطراف هر آبشخور مشخص شد. در اطراف هر آبشخور، در چهار جهت اصلی در طول ترانسکت های 100 متری نمونه برداری از شاخص های بیوفیزیکی سطح خاک (پوشش گیاهی، لاشبرگ گیاهی، سنگ و سنگریزه و خاک لخت) به روش تصادفی- سیستماتیک صورت گرفت. نتایج نشان داد که اثر آبشخور و فاصله از آبشخور بر تمام شاخص های بیوفیزیکی به جز سنگ و سنگریزه در سطح یک درصد معنی دار شده است. در حالی که اثر جهت، فقط بر شاخص های لاشبرگ و خاک لخت معنی دار بوده است. به طوری که تمام شاخص ها در فواصل مختلف با هم اختلاف معنی داری داشتند. همچنین میزان پوشش و سنگ و سنگ ریزه، در تمام جهت ها و لاشبرگ و خاک لخت در جهات جنوب و غرب با هم اختلاف نداشتند. به طور کلی می توان نتیجه گرفت که در اطراف آبشخورها مدل گردادیان چرا از نوع ساده ی ترکیبی است. به این مفهوم که پوشش گیاهی، تا فاصله معینی از آبشخور کاهش یافته و سپس افزایش می یابد. همچنین بررسی شاخص ها نشان داد که تغییرات آنها زیاد تحت تاثیر جهت های جغرافیایی قرار ندارد.

کلمات کلیدی:

کانون های بحران، فاصله، جهت و شاخص های بیوفیزیکی سطح خاک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/491129>

